

Ф. Мұхитдинова
Юридик фанлар номзоди

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИДА СУД ҲОКИМИЯТИ
МУСТАҚИЛЛИГИННИГ КОНСТИТУЦИЯВИЙ
ПРИНЦИПИ**

Ўзбекистон Республикаси давлат ҳокимиятининг тизими, мамлакатимиз Асосий Қонунида (11-модда) қайд этилганидек, ҳокимиятнинг қонун чиқарувчи, ижро этувчи ва суд ҳокимиятига бўлиниши принципига асосланади.

Таъкидлаш жоизки, бизда суд ҳокимияти қонун чиқарувчи ва ижро этувчи ҳокимиятлардан, сиёсий партиялардан, бошқа жамоат бирлашмаларидан мустақил ҳолда иш юритади (Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 106-моддаси). Мамлакатимиз Президенти И.А.Каримов суд ҳокимиятининг мустақиллиги принципи аҳамиятини таъкидлар экан, "ҳокимиятнинг тўлақонли мустақил тармоғи сифатида судларнинг факат қонунга бўйсунишини таъминлаш мақсадида суд тизимини ислоҳ этиш"¹ кераклигига алоҳида ургу берганлиги ҳам бежиз эмас.

Суд ҳокимияти мустақиллигининг конституциявий принципи замарида фуқароларнинг Конституция ва қонунларда мустаҳкамланган хукуқлари ҳамда эркинликларини таъминлаш мажбуриятини давлат ўз зиммасига олиши (Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 43-моддаси) билан боғлиқ объектив омил ва рағбат ётади.

Ушбу мақоламида сўз юритилаётган принципнинг рўй-рост воқелик эканлиги ҳамда том маънода рўёбга чиқарилиши мумкинлиги Ўзбекистон хукуқий давлат сифатида тараққиёт топишнинг, фуқаролари ва ташкилотларининг асосий хукуқлари ҳамда эркинликлари эса шунга мутаносиб равища ҳимояланган бўлишининг мухим кафолатларидан биридир. Зотан суд ҳокимиятининг мустақиллиги принципи замонавий давлатда суд мавқеининг таянч ва белгиловчи принципидир.

Мазкур принцип бир қанча ҳалқаро ҳужжатларда мукаммал тарзда таърифлаб берилган. Бундай ҳужжатлар жумласига хусусан Бирлашган Миллатлар Ташкилотининг жиноятчиликнинг олдини олиш ҳамда хукуқбузарлар билан муомалот бўйича VII Конгресси томонидан ишлаб чиқилган ва қабул қилинган ҳамда БМТ Бош Ассамблеяси томонидан 1985 йили маъқулланган Суд органларининг мустақиллигига тааллуқли асосий принципларни² ҳамда Бирлашган Миллатлар Ташкилотининг Иқтисодий ва ижтимоий кенгаши томонидан 1990 йили қабул қилинган Суд органларининг мустақиллигига тааллуқли асосий принципларни амалга оширишнинг самарали тартиб-таомилларини³, шу-

нингдек 1998 йил 10 июлда Страсбургда қабул қилинган Судьяларнинг мақоми тўғрисидаги Европа хартиясини⁴ киритиш мумкин.

Суд органларининг мустақиллигига тааллуқли асосий принципларда шу йўналишда мухим қоидалар қамраб олинган. Хусусан биринчи принцип мустақил судлов органлари фаолият олиб бориши зарурлигини белгилайди ҳамда бу мустақилликни давлатга қарашли ва бошқа барча муассасалар ҳурмат этиши, унга қатъий риоя қилиши мажбуриятини юклайди. З-принципда мужассам топган қоидага биноан суд органлари судлов хусусиятига эга бўлган барча масалаларга нисбатан ваколатли бўлиб, топширилган ишни қонунан ўзига берилган ваколатлар доирасига кириш-кирмаслиги масаласини ҳал этишда мутлак хукуқка эга. Тўртинчи принципда айтилганидек, одил судлов процессига ноқонуний равища ёки руҳсатсиз аралашув ёхуд суд қарори суднинг ўзидан бўлак бирон бир орган томонидан қайта кўриб чиқилиши тақиқланади. 7-принцип ўз зиммасидаги вазифаларни лозим дараҷада бажариши учун судни тегишли воситалар билан таъмин этиш борасидаги давлат мажбуриятини тажасум этади. 2-принципда холислик ва беғаразлик принципи таърифлаб берилган бўлиб, унда суд органлари ўзларига топширилган ишни холислик билан, беғараз, фактлар асосида, кимнингдир тазиқи ёки қандайдир сабаблар билан бўлмасин, барибир бирон бир чекловларсиз, қонунга тўла мувофиқ равища, ноқонуний таъсир кўрсатиш, ундаш ва мажбуrlаш, тазиқ ўтказиш ва таҳдид қилишлардан тамомила холи тарзда, бевосита ёхуд билвосита аралашувларсиз ҳал этиш мажбурияти акс этган.

Ўзбекистон Республикасида суднинг ва судьяларнинг мустақиллиги принципи ҳам конституциявий даражада (Асосий Қонуннинг 106 ва 112-моддалари), ҳам қонунчилик даражасида (масалан, "Судлар тўғрисида"ги Ўзбекистон Республикаси Қонуннинг⁵ 4-моддаси) эълон қилинган. Бу борадаги конституциявий қонунчилик таърифлари анчагина лўнда, жорий қонунчилик таърифлари эса бир мунча муфассалроқдир.

Суд ҳокимиятининг мустақиллиги принципи ҳақида унинг мазмун ва мундарижаси нуқтаи назаридан сўз юритилганда, ҳокимият бу тармогининг ёрқин ифодачилари – судьяларнинг конституциявий ва хукуқий мақоми билан боғлиқ муаммоларга тўхтатламаса бўлмайди. Зеро бу ғоя амалда айни судьялар ёрдамида рўёбга чиқарилади. Суд ҳокимияти мақомининг асосий принциплари каби судьялар мақомининг принцип

эффективному и справедливому правосудию. Страсбург, 1996. С. 40–46.

¹ Каримов И.А. Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт – пировард мақсадимиз. Т.8. Тошкент: Ўзбекистон, 2000. 357-б.

² Қаранг: Права человека и судопроизводство // Собрание международных документов. Вена, Варшава. 1996. С. 148–151.

³ Ўша жойда. 154–156-б. Шунингдек яна Европа Кенгashi Вазирлар кўмитасининг К (94) 12-тавсиясини ҳам эслатиш мумкин. Қаранг: О независимости, эффективности и роли судей // Доступ к правосудию. Резолюции и Рекомендации Комитета Министров Совета Европы по вопросам облегчения доступа к

⁴ Хартияни том маънода ҳалқаро ҳужжат деб бўлмайди. Хартия Европа Кенгashi шафेълигига 1998 йил 8–10 июль кунлари Страсбургда кўп тарафлама ҳалқаро конференция иштирокчилари ҳамда судьяларнинг нуфузли ва баобўр ҳалқаро ташкилотлари (Европа судьялар ассоциацияси ҳамда Европа судьялари демократия ва эркинлик учун) томонидан ишлаб чиқилган ва қабул қилингандир. Хартияга судьяларнинг бошқа минтақавий ва миллӣ ташкилотлари, шунингдек бир қанча илмий-текшириш марказлари ва судьялар мактаблари (академиялари) кўшилган.

⁵ Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Ахборотномаси. 2001 йил. № 1–2. 10-модда.

лари ҳам табиий ёки лозим даражадаги одил судловга оид тасаввурлардан келиб чиқкан бўлиб, ҳалқаро ҳужжатларда улар хусусан қўйидагича ифода топган: "Судъяларнинг мақоми ҳар қандай одам ўзининг ҳуқуқлари ҳимояси ишониб топширилган суд органлари ва ҳар бир судъядан қонунан кутадиган хислатлар – укувли, билимли, мустақил ва беғараз бўлиш таъмин этилишини англатади. Бу мақом ана шу укувли, билимли, мустақил ва беғараз бўлишга бўлган ишончни йўқотиш ёки пасайтиришга қодир ҳар қандай қоида ҳамда ҳар қанақа тартиб-таомилни истисно этади" (Судъяларнинг мақоми тўғрисидаги Европа хартиясининг 1.1-банди)¹.

Судъяларнинг мустақиллиги одил судловни амалга оширишдаги, яъни уларнинг ҳуқуқ тўғрисидаги низоларни кўриб чиқиш ва ҳал этиш асосидаги мустақил процессуал фаолиятни англатади. Иш моддий ҳамда процессуал қонун асосида, судъяларнинг касб борасидаги ҳуқуқий онгига мувофиқ равишда, уларга четдан босим ёки тазийк ўтказилишини тамомила истисно этадиган шароитда ҳал этилади.

Судъяларнинг мустақиллиги ўз ичига бир неча унсурни олади. Булар хусусан қўйидагилардан иборат:

1. Судъяларнинг ташқи мустақиллиги, яъни ташқи омилларга қарам эмаслиги. Судъяларнинг процессуал фаолияти суд тизимида четдан араплашилмаслигини таъминловчи шароитларда амалга оширилади. Бошқача қилиб айтганда, бундай фаолият давлат ҳокимияти қонун чиқарувчи ва ижро этувчи тармоқлари органларининг, маҳаллий ўзини ўзи бошқариш органларининг, жамоат бирлашмаларининг, айрим мансабдор шахслар ва фуқароларнинг ташқи таъсиридан тамомила ҳоли тарзда олиб борилади.

2. Судъяларнинг ички мустақиллиги, яъни суд тизимининг ўзидаги ички омиллардан мустақиллиги. Судъя процессуал жиҳатдан суд (хайъат, раёсат) таркибидаги бошқа судъялардан, маслаҳатчилар судъялардан, судъялар билан маслаҳатчилар суд раҳбариятидан, бир инстанция суди судъялари бошқа инстанция судининг судъялари ва раҳбариятидан тўла мустақилликка эга бўлиши лозим. Ишларни кўриб чиқаётганда судъялар процесс иштирокчиларининг (прокурор ва адвокатнинг, дайвогар ва жавобгарнинг) фикридан мустақил ҳолда иш юритиши даркор. Улар муайян ҳуқуқий низони ҳал этишда қўлланилиши жоиз бўлган ҳуқуқий нормани танлашда ҳам мустақилларлар.

3. Судъяларнинг мустақиллиги тоифаси моҳиятан судъя мустақилларининг шахсий (ахлоқий-психологик) унсуруни ҳам қамраб олади. Муайян ҳуқуқий низоларни холислик билан, адолатли ҳал этиш кўп жиҳатдан суд ҳокимияти намояндларининг ахлоқий фазилатлари, уларнинг процессуал фаолиятга ғайриконуний араплашув йўлидаги ҳар қандай уринишларга қарши тура билиш қобилияти билан белгиланади.

4. Мустақилликнинг мажбурий унсури судъянинг қонунга сўзсиз бўйсуниши, бинобарин қонунга қатъий итоаткорлик ва тамомила қонун измида бўлишда ифода топади. Шу зайл судъялар одил судловни амалга ошираётганда ташқи ва ички омилларга қарамлиқдан

мутлақо ҳоли бўлади. Улар суд низоси юзасидан бир тўхтамга келиш ва қарор қабул қилиш мақсадида ҳуқуқий нормани қўлланишда эркиндиrlар. Аммо бу борада мустақиллик мутлақ бўлиши мумкин эмас, зотан судъялар Конституцияга ва қонунга бўйсунадилар. Янада аникроқ қилиб айтганда, суд ҳокимияти намояндларининг фаолияти қонунга бўйсунув ва итоаткорлик доирасидан четга чиқа олмайди. Бинобарин, моддий ва процессуал қонуннинг кўрсатмаларига қатъий риоя этишгина судъяларга ҳар қандай таъсир, тазийк ҳамда босимлардан чинакамига мустақил бўлиш имконини беради.

Одил судловни амалга оширишда судъялар мустақил эканлиги ва фақат қонунга бўйсуниши Конституциямизда қатъий мустаҳкамлаб қўйилган (112-модда) бўлиб, улар мустақилларининг кафолатларига тааллукли қоидалар "Судлар тўғрисида"ги Қонунда тўлиқ ва атрофлича баён этилган. Мазкур Қонуннинг, жумладан, 67-моддасида белгиланганидек, бизда судъяларнинг мустақиллиги хусусан қўйидагилар орқали таъминланади:

- уларни қонунда белгиланган тартибда судъяликка сайлаш, тайинлаш ва судъяликдан озод қилиш;
- уларнинг дахлсизлиги;
- одил судловни амалга оширишдаги қатъий таомил;
- қарор чиқариш чоғида судъялар маслаҳатининг сир тутилиши ва уни ошкор қилишни талаб этишнинг тақиқланиши;
- судга ҳурматсизлик ёки муайян ишларни ҳал қилишга араплашганлик, судъялар дахлсизлигини бузганлик учун жавобгарлик;
- судъяга давлат ҳисобидан унинг юксак мақомига мунособ моддий ва ижтимоий таъминот бериш.

Суд даражасида ўз ўзини бошқариш органларининг мавжудлиги судларнинг ва судъяларнинг мустақиллигиги таъминлашнинг энг муҳим кафолатларидан биридир.

Суд даражасида ўз ўзини бошқарувнинг ташкилий асосда ташкил топган органлари (масалан, Ўзбекистон судъялари ассоциацияси) одил судловга янада каттароқ қўламда мустақиллик баҳш этилишига фаол тарзда қўмаклашмоқда, суд ҳокимиятининг мустақиллигиги янада мустаҳкамламоқда ва уни давлат ҳокимиятининг бошқа тармоқлари томонидан содир этилиши эҳтимолдан йироқ бўлмаган салбий таъсирлардан муҳофаза қилмоқда.

Судъяларнинг дахлсизлиги (судъялик иммунитети) давлат томонидан эътироф этилиши аслида суд ҳокимияти мустақилларини таъминлашнинг муҳим шаклидир. Бунинг учун судъяларни жавобгарликка тортишнинг махсус тартиб-таомиллари яратилмоқдаки, улар бир тарафдан, судъяларнинг дахлсизлигини таъминлаш, иккинчи тарафдан, зарур ҳолларда судъяни у ёки бу турдаги жавобгарликка тортиш масаласини ҳал этиш имконини беради.

Судъяга нисбатан жиноят иши фақат Ўзбекистон Республикаси Боз прокурори томонидан қўзғатилиши мумкин. Судъя тегишинча Ўзбекистон Республикаси Олий суди Пленумининг ёки Ўзбекистон Республикаси Олий хўжалик суди Пленумининг розилигисиз жиноят жавобгарликка тортилиши, ҳибса олиниши мумкин эмас. Судъя, шунингдек, судъяларнинг тегишли малака

¹ Қаранг. Европейская Хартия статуса судей. Страсбург, 1998. С. 48.

ҳайъати розилигисиз маъмурӣ жавобгарликка тортилиши ҳам мумкин эмас ("Судлар тӯғрисида"ги Ўзбекистон Республикаси Қонунининг 70-моддаси).

Шундай қилиб, судьяларнинг "Судлар тӯғрисида"ги Ўзбекистон Республикаси Қонуни билан белгилаб берилган мақоми ўзида ҳар бир фуқаронинг адолатли ва мустақил одил судловга бўлган ҳуқуқининг кафолати сифатида намоён бўлаётган судьяларнинг мустақиллиги принципини (Фуқаролик ва сиёсий ҳуқуқлар тӯғрисидаги халқаро пактнинг 14-моддаси ҳамда Инсон ҳуқуқларини ва асосий эркинликларни ҳимоя этиш тӯғрисидаги Европа конвенциясининг 6-моддаси) амалга ошириш борасида демократик давлатлар томонидан тўпланган бор ижобий тажрибани мужассам эта олди деб айтишга тўла асос бор.

Резюме

В вводной части статьи автор характеризует принцип разделения властей и его место в Конституции Республики Узбекистан.

В основной части статьи автор всесторонне рассматривается судебная система и принцип ее независимости.

В заключении автор приходит к выводу, что следует еще более либерализировать судебную власть в направлении обеспечения ее независимости.

Abstract

In the introductory part of the article the author characterizes a principle of division of authorities and its place in the Constitution of Republic Uzbekistan.

In the basic part of the article the judicial system and a principle of its independence are comprehensively considered.

In the conclusion the author comes to opinion that follows even more liberalization of judicial authority in a direction of maintenance of its independence.

**С.Н. Мамадиев
ТДЮИ тадқиқотчиси**

СУДГАЧА БЎЛГАН БОСҚИЧДА ШИКОЯТ ҚИЛИШ ТАРТИБИ ЮЗАСИДАН АЙРИМ МАСАЛАЛАР

Бугунги кунда аксарият илфор демократик давлатлар жиноят-процессуал қонунчилигини диққат билан таҳлил қилас эканмиз, уларда судгача бўлган босқичда суриштирувчи, терговчи ва прокурорнинг хатти-ҳаракатлари ва қарорлари устидан шикоят қилиш тартибини белгилаб берувчи муайян тартиб мавжудлигини кузатишмиз мумкин. Хусусан, айрим МДҲ давлатлари (Россия Федерацияси ЖПКси 5-бўлими ҳамда Белоруссия Республикаси ЖПКси 5-бўлими "Илтимоснома ва шикоятлар", Қозогистон Республикаси ЖПКси 13-боби "Жиноят иши юритувини амалга оширувчи давлат органлари ва мансабдор шахслар ҳаракатлари ва қарорлари бўйича илтимоснома ва шикоятлар", Молдова ЖПК 3-боби эса "Жиноят суд иш юритувида ариза ва шикоятлар" деб номланади) жиноят-процессуал қонунларида ҳам жиноят процесси босқичларида жиноий таъқибни амалга оширувчи орган мансабдор шахспари устидан шикоят бериш ҳуқуқини мустаҳкамловчи ҳамда ушбу ҳуқуқни амалга ошириш механизмини кафолатловчи алоҳида бўлим ва боблар даражасида тартибига солинган. Шу ўринда таъқидлаб ўтиш лозимки, Республикализ Жиноят-процессуал кодексида мазкур масалага доир алоҳида боб ёки бўлим мавжуд эмас. Жиноят-процессуал кодексимизнинг 27-моддасида ушбу институт жиноят-процессининг принципи сифатида умумий тарзда мустаҳкамланган бўлса, ЖПК Махсус қисмининг 358-моддаси ҳам шикоятларнинг маъмурӣ тарзда кимга тақдим этилиши мумкинлигини мустаҳкамлаш билан чекланади. Ҳолбуки, юқорида таъқидлаганимиздек, ушбу институт кенг мазмунли бўлиб, уни алоҳида модда доирасида тартибига солишнинг имкони йўқ. Шу жиҳатдан олиб қараганда, ЎзР ЖПКда шикоят бериш шакли, муддатлари, шикоят беришнинг процессуал оқибатлари, прокурор ва судьяга шикоят бериш тартиби, шикоятни прокурор ёки судья томонидан кўриб чиқиш муддати ҳамда тартиби, шикоятни текшириш ва ҳал қилиш, уни кўриб чиқиш натижалари бўйича прокурор таъсири шакллари, шикоятни суд мажлисида кўриб чиқиш тартиби, шикоятнинг кўрилиши натижасида қабул қилинувчи қарорлар ёки бир сўз билан айтганда шикоят беришнинг аниқ бир механизми мавжуд эмас. Шу ўринда яна бир карра эътироф этиб ўтишимиз лозимки, миллый қонунчилигимизга дастлабки тергов босқичида суд назоратини жорий этиш дол зарб аҳамият касб этади. Зотан, ушбу институт аллақачон аксарият дунё давлатлари жиноят-процессуал қонунларида мухим демократик принцип сифатида мустаҳкамланган. Шу маънода судгача бўлган босқичда жиноий таъқибни амалга оширувчи орган ва мансабдор шахслар хатти-ҳаракатлари ва қарорлари устидан судга шикоят қилиш тартибининг жорий этилиши инсон ҳуқуқ ва эркинликларини кафолатловчи мухим мезон бўлиб хизмат қилиши пировардида жиноят-процессуал қонунимизни конституциямизнинг 44-